

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐

ศาสนาเด่นอยู่ที่ผู้ปฏิบัติ

ก่อนจึงหัน

พระวัดป่าบ้านตาดอาหารมันท่วมปากจะตายแล้ว ให้ทราบว่ธรรมเจริญที่ขาดแคลนนะ ที่ไหนสมบูรณ์ธรรมแห่งผาก แต่พระเหล่านี้ท่านก็ปฏิบัติอย่างนั้นอยู่แล้ว ได้ซ้ำซ้ำอีก ตีหัวตะปู้เข้าอีก ท่านไม่ใช่เป็นบ้ำอาหารพระเหล่านี้ แต่ที่บอกนี้ก็คือว่า ถ้าอาหารมากธรรมจะด้อยลงๆ อาหารน้อยธรรมะเจริญ น้อยเท่าไรยิ่งเจริญ...ธรรมะ ผีกเสียก่อนก็รู้เอง การฝึกฆ่ากิเลสนี้ต้องหาอุบายวิธีการต่างๆ ซึ่งไม่ค่อยมีในตำรา ท่านไม่ได้เขียนเอาไว้ ทังๆ ที่ท่านเหล่านั้นก็ปฏิบัติมาอยู่แล้ว เขียนจะเหลือเพื่อเกินไปท่านก็เลยไม่เขียน ให้เป็นอุบายวิธีการของผู้จะปฏิบัติชำระกิเลส ต้องมีอุบายวิธีการต่างๆ แง่นั้นมุมนั้น ไม่เช่นนั้นไม่ทัน

กิเลสรวดเร็วมากทีเดียว ในเวลาที่กิเลสรวดเร็ว รวดเร็วมากมองไม่ทัน ประหนึ่งว่าจะไม่มียาแก้กิเลส คือมองไม่ทัน แต่เวลาเราปฏิบัติเข้าไปๆ ธรรมแก้กล้าสามารถแล้วที่นี้กิเลสหมอบๆ ธรรมตีเหล็กๆ ต่อจากนั้นไปกิเลสขาดสะบั้น ธรรมดีดีผิง นั้นละการฝึกหัด ไม่ได้ฝึกหัดไม่ได้นะ เห็นแก่อยู่แก่กินแก่หลับแก่นอน พวกตายกองกันพวกนี้ ผู้ที่จะหลุดพ้นจากทุกข์โดยลำดับๆ ต้องฝึกกรรมาน เรื่องร่างกายกำลังวังชาต้องการเมื่อไรได้ทั้งนั้น แต่กำลังทางด้านจิตใจทางด้านธรรมะเข้าสู่จิตใจนี้ลำบากมาก แต่กำลังทางร่างกายนี้ดีดีผิงเลยไม่ได้ยากอะไรแหละ กำลังทางจิตใจนี้ยากมาก ต้องได้พยุ่งๆ ตลอดเวลา

เราพูดไม่ใช่คุย เอาความจริงมาพูด ท้องเสียตั้งแต่พรรษา ๑๐ ออกปฏิบัติพรรษา ๗ พัดกันแล้วนั้น ถึงพรรษา ๑๐ ท้องเริ่มเสีย เสียก็ไม่สนใจ ชัดกันเรื่อย เพราะอดอาหารๆ เท่าไรการภาวนายิ่งดีๆ เดียวก็ท้องเสีย ถ่ายๆ จนพรรษา ๑๖ ลงเวทีละนั้นพรรษา ๑๖ พ.ศ.๒๔๙๓ ลงเวที ท้องเลยเสียไปเรื่อยๆ เลยกลายเป็นเรื้อรังอยู่ภายในตอนนั้นไม่ได้สนใจกับปากกับท้องอะไร สนใจแต่กับธรรม พอถึงพรรษา ๑๖ แล้วก็ฉันธรรมดา ตั้งแต่นั้นมาฉันธรรมดาเลย ที่นี้ท้องก็เสียไปเรื่อยๆ จนจะออกช่วยชาติ มันจะไปจริงๆ

ก็พอดีได้ยามอเต็งมาฉัน หมอเขาตรวจเขาบอกเป็นมะเร็งลำไส้ เขาไม่กล้าบอก เขาอาจจะกลัวว่าเราจะเสียจงเสียใจ เรามันไม่ได้เสีย เรียนจบแล้วเรื่องเกิดเรื่องตาย ไม่ตื่นไม่เต้นไม่กล้าไม่กลัว เรียนจบแล้ว แต่เขาก็กลัวอย่างนั้นละนิสัยของโลก ถ้าเป็นโรคลึกลับเขาไม่ค่อยบอกแหละ เช่นโรคมะเร็งอย่างนี้ เขาไม่ค่อยบอกกัน สำหรับ

เราให้ยกโคตรมันมาเลย ถ้ามันมีทั้งโคตรมาอยู่ในท้องเราให้บอกมันมาเลย เราไม่กลัว เราไม่กลัว กล้าก็ไม่มี กลัวก็ไม่มี เรียนจบแล้ว นี่ละเรียนธรรมะท่านทั้งหลายให้ทราบ ธรรมะจะเด่นในผู้ปฏิบัติ ศาสนาเด่นอยู่ที่ผู้ปฏิบัติ อยู่ในคัมภีร์ไบเบิลเรียนมาลึกก็ ประโยคๆ ก็ไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร มีตั้งแต่ความจดความจำ ความจดจำไม่ใช่เป็น สมบัติ การปฏิบัติจากความจดความจำมานั้น เรานำมาปฏิบัติ ได้รู้มากน้อยเพียงไร นั่น ละที่เป็นสมบัติของตนๆ ประจักษ์ภายในใจ สนุทฎฐิติโกๆ ไปเรื่อยๆ

ท่านจึงบอกว่า ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ ปริยัติก็คือศึกษาเล่าเรียน ได้แบบแปลน แผนผังแล้วนำมาปฏิบัติ เหมือนเขาปลูกบ้านสร้างเรือนจะตามแปลนนั้นแหละ จากนั้น ก็ปฏิบัติ ผลของงานก็ปรากฏขึ้นเรื่อยๆ จนรู้แจ้งแทงทะลุ ปฏิเวธคือความรู้แจ้งแทง ทะลุ ค่อยรู้ไปเรื่อยๆเป็นปฏิเวธขั้นนี้ๆ ไป นั่นละการปฏิบัติ ไม่ใช่จะอยู่เฉยๆ บวชเป็น พระก็อยู่ใกล้ๆเฉยๆ เดียวนี้มันมีแต่พระขุนนางนะ อยู่ในวัดมันหันหน้าออกนอกวัด ประชาชนญาติโยมเขาหันหน้าเข้าวัด พระที่อยู่ในวัดหันหน้าออกนอกวัดนะเดี๋ยวนี้ เป็น อย่างนั้นนะมันตรงกันข้าม

เป็นยังไงพวกพระเราตื่นหรือยัง ไม่มีใครพูดอย่างนี้ เราเอาธรรมมาพูด ไม่ สะทกสะท้านกับสิ่งใด หลักธรรมเป็นอย่างนี้ พูดอย่างนี้เพื่อแก้ไขสิ่งที่บกพร่องตรงไหน ให้สมบุรณ์พูนผลขึ้นมา ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ ทุกสิ่งทุกอย่างเฉพาะอย่างยิ่งใครที่อยู่ใน คราว ผู้รักษาคร่าวดูเหมือนวาระละเจ็ดวันๆ ให้ดูรอบคอบขอบเขต คนเข้าคนออก ให้ สังเกตทุกสิ่งทุกอย่าง มีทุกแบบนะที่เข้ามาในวัดนี้ พวกเปรตพวกผีพวกยักษ์พวกมาร พวกขโมยพวกโจร มีอยู่ในวัดนี้ เราได้ขับออกเรื่อยๆ อยู่ไปไม่ได้ ทำลายๆ

เข้ามาที่แรกก็ลูกคน เข้ามาเพื่อฝึกฝนอบรม ครั้นต่อไปกลายเป็นหน้าด่านไป แล้ว เป็นลูกเปรตลูกผีไปแล้ว มักจะเป็นอย่างนั้นถ้ากิเลสเข้าตรงไหน มันชินชาน้ำ ด้านเร็วที่สุดนะกิเลส ธรรมนี้ออกไม่ได้ ให้พากันตั้งใจปฏิบัติทางพระทางฆราวาส มา วัดมาวาให้ดูฆราวาสก็ดี อย่าเห็นแก่ได้แก่กินแก่เอา เดี่ยวกลายเป็นการขโมยไปอีก มี เห็นแล้ว สอบจนได้เรื่องได้ราวไม่ใช่จะมาพูดเฉยๆ สอบได้ต้นได้ต่อได้ของกลางและ พยานมาพร้อม ควรหนีให้หนี ควรออกให้ออก เรียกว่าจับได้หมดแล้ว มาค้ำไม้ได้ แล้ว ประมวลมาหมดแล้ว

มันยังไงเข้ามาวัดมาวา มีแต่เห็นแก่ปากแก่ท้อง กินไม่อิ่มกินไม่พอ ได้แบบนั้น ได้แบบนี้ เอาแบบนั้นเอาแบบนี้ เหมือนยักษ์เหมือนผีมาจากไหนก็ไม่รู้ วัดนี้ก็เป็นวัดที่ เปิดโล่งตลอดเวลา ไม่มีอะไรเสียดายในวัดนี้ เปิดโล่งหมด ดูซิโกดังขนออกสักเท่าไร มาจากทางไหน อันดับแรกก็คือโรงพยาบาล นอกจากนั้นทั่วไปหมด วัดนี้ไม่ใช่วัด

ตระหนี่ถี่เหนียว วัดเปิดเผย วัดเมตตา เราให้ทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นอยากได้อะไร ให้มาขอมาบอก อย่าทำแบบโจรแบบมาร ถ้าเป็นอย่างนั้นกระเทือนใจมาก

ทั้งๆ ที่เราเป็นนักเสียสละ แต่มาฉกมาลักมาขโมย จับพิรุณได้นี้กระเทือนใจมาก ให้ก็ให้อยู่แล้ว การทำอย่างนั้นเป็นความเสียหายมากมาย การให้กันยกกันให้ทั้งถึงก็ได้ ยกให้หมดก็ได้ ด้วยความพอใจทั้งผู้ให้ผู้รับ อันการฉกการลัก ลักๆ ลอบๆ เสียมมากนะ อย่าพากันทำ ให้กันเท่าไรพอใจ แต่แบบฉกๆ ลักๆ ลึๆ ลอบๆ ไม่ได้นะ เสียม วัดนี้เปิดตลอดเวลา ไม่มีอะไรเสียตายสำหรับวัดนี้ มีเท่าไรออก ถึงไหนถึงกันหมด คำว่าเสียตาย ไม่มีวัดนี้ บอกตรงๆ เราเป็นหัวหน้าวัด คำว่าเสียตายไม่มี มีแต่เมตตา เพราะฉะนั้น ใครมาวัดมาวาให้งามหุงามตา พุดก็ดี มองดูกิริยาอาการก็ดีให้งามตาหน่อย เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

บรรดาพี่น้องชาวพุทธเราควรจะหันหน้าเข้าวัดเข้าวานะ เราเห็นไหมโลกกว้าง ขนาดไหน มันมีความสงบเงียบที่ไหน มีแต่ศึกสงครามฆ่าฟันรันแทงเป็นเก้าเป็นถ่าน ไปหมด นี่ละกิเลสออกใช้ โลกทั้งโลกไม่มีธรรมออกใช้เลย มีแต่กิเลสออกหน้าออกตา ไปที่ไหนมีแต่ความเดือดร้อนฆ่าฟันรันแทงรบราฆ่าฟันไม่มีประมาณ นี่คือเรื่องของ กิเลส จะเป็นความพินาศฉิบหายไปตลอด ถ้ามีธรรมแทรกเข้าจะมีความสงบ พุดกันรู้เรื่องๆ มีเหตุมีผล เช่นผู้ใหญ่ประเทศใหญ่นั้นเป็นเหมือนพ่อแม่ของประเทศเล็ก ประเทศน้อย เขาได้อาศัยมีความสงบร่มเย็นไปตามประเทศใหญ่ นี่มีธรรมเป็นอย่างนั้น

อันนี้ใหญ่เท่าไรยิ่งกินยิ่งกลืน กินไม่หยุดไม่ถอย ประเทศใหญ่ๆ เป็นยักษ์ใหญ่ๆ คือไม่มีธรรม มีแต่กิเลสกินไม่พอ กินเท่าไรก็ไม่พอ ได้เท่าไรไม่พอ ตายก็ยังอยากอยู่ตลอดเวลา ถ้าธรรมเข้าไปตรงไหนจะมีเบรกห้ามล้อ มีความรู้จักประมาณ มองดูใจเขาใจเรา แม้แต่จัดอาหารมันก็เป็นในจิต มองดูบีบๆ ที่ไหนเสมอไม่เสมอ เพราะฉะนั้นเราจึงดูอยู่ตลอดเวลาจัดอาหาร เราจะต้องดูตลอด คือความสม่ำเสมอเป็นหลักใหญ่เป็นหลักธรรม ส่วนจะมากจะน้อยก็สุดวิสัยเมื่อมีความสม่ำเสมอแล้วโดยธรรม เป็นอย่างนั้นนะ

เรื่องธรรมไปที่ไหนราบรื่นไปเลย ถ้ากิเลสไปไหนไม่พอ ได้เท่าไรไม่พอๆ ถ้าธรรมแล้วพอ อย่างที่เราพูดนี้แหละ เราพูดชัดๆ ถอดออกมาจากหัวใจเรา ปฏิบัติมา แทบล้มแทบตาย เรียกว่าเดินตายมา ก็ได้ธรรมมาสมมักสมหมายเต็มทุกอย่างในหัวใจ ไม่มีอะไรบกพร่องที่จะมาตำหนิตนในเรื่องอะไรๆ ไม่มี มันเลยไปหมดแล้ว ความผิด ความถูกเลยไปหมด รู้ชัดๆ อยู่ในหัวใจ อยู่ที่ไหนเย็นตลอดเวลา ไม่มีความทุกข์ทางใจ ตั้งแต่กิเลสขาดสะบั้นลงไป ไม่มีเลย ส่วนเรื่องธาตุเรื่องชั้นเป็นธรรมดา เพราะอันนี้

เป็นสมมุติ เจ็บท้องปวดศีรษะก็เหมือนเราๆ ท่านๆ ไม่ได้ผิดกันอันนี้ เป็นแต่เพียงว่า ไม่กระเทือนเข้าถึงใจเท่านั้นเอง ผิดกันเท่านั้น ใจนี้ไม่มีทุกข์

นี่ละฝึกให้พอ...ใจ เวลาฝึกให้พอแล้วเป็นอย่างนั้น ไม่มีอดีตอนาคต ตลอดถึง ปัจจุบันก็เป็นสมมุติเสีย อันนั้นเลยไปแล้ว อยู่ยังไงก็ยังไม่ไปยังไม่ได้วิตกวิจารณ์ ความเป็นอยู่ความตายไปมีน้ำหนักเท่ากัน แต่ที่ให้ความเป็นอยู่มีน้ำหนักมากกว่าคือเรา แยกออกด้วยการสงเคราะห์โลก ช่วยโลกช่วยสงสาร เรามีชีวิตอยู่เท่าไรก็อยู่ทุกวันนี้ เห็นไหม วันหนึ่งๆ อยู่เมื่อไร วันนี้ไปที่นั่น วันนั้นไปที่นั่น มีแต่ไปทำประโยชน์ให้ท่าน ทั้งนั้นๆ เมื่อวานนี้ก็สองด่านนั้น เต็มรถๆ เอาข้าวสารไปให้ จากนั้นก็ให้ควัเรื่อนละ หนึ่งพันๆ ให้อย่างนั้นให้ไม่หยุดไม่ถอย จิตใจมันเปิดอยู่อย่างนี้ตลอด ถ้าไม่มีพูดให้ ชัดๆ เลย ความตระหนี่ถี่เหนียวไม่มี มีแต่ความเมตตาครอบไปหมด กระจาย มีเท่าไร ออกหมดๆ เราเป็นอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นเราจึงได้เตือน ใครมาอยู่ในวัดในวานี้ วัดนี้เป็นวัดเปิดเผยด้วยการ บริจาคทานด้วยความเมตตา ครั้นมาลับๆ ลอบๆ แบบที่ว่าเป็นโจรเป็นผู้ร้าย กระเทือน ใจมากนะ อันนี้เป็นความสกปรกมากกับธรรมที่สะอาดสุดยอด มันเข้ากันไม่ได้ ให้ เท่าไรให้ได้ วัดนี้เราเปิดอยู่ตลอดเวลาไม่ได้มีอะไรเสียหาย แต่ถ้ามาเอาแบบนั้นมัน กระเทือนใจ นี่ละเรื่องกิเลสเข้าตรงไหนกระเทือนตรงนั้นแหละ ถ้าเรื่องธรรมถึงไหนถึง กัน เป็นก็เป็น ตายก็ตายด้วยกัน อาหารการกินได้มานี้ เอ้าแจกให้เสมอกันหมดเลย เราคอยดูแลตลอดปล่อยไม่ได้

พระท่านก็ทำเต็มกำลัง เห็นไหมเวลาท่านจัดอาหาร มือเป็นกงจักรไปเลย พระนะ ท่านฉันท่านก็ฉันนิดเดียวเท่านั้น ท่านไม่ได้ฉันมากนะ แต่ท่านจัดด้วยความ เป็นธรรมให้สม่ำเสมอ แยกโน้นแยกนี้ๆ เรื่อย ก็ดูซิพระมือเป็นหวัดเลย เวลาฉันท่าน ฉันนิดเดียวไม่ได้ฉันมาก หากทำเพื่อส่วนรวมด้วยความเป็นธรรม ความสม่ำเสมอขึ้นอยู่กับ เป็นผาสูก ไม่ระแวงแคลงใจซึ่งกันและกัน ความสม่ำเสมอคือความเป็นธรรม ถ้าลง เป็นธรรม มีมากมีน้อยเย็นไปหมด ถ้าไม่เป็นธรรมแล้วไม่ได้ ขวางตันทีเลย เราสอน เสมอเรื่องธรรม

เวลานี้โลกไม่มีธรรม เพราะฉะนั้นไปที่ไหนจึงมีแต่ความเดือดร้อน รบราฆ่าฟัน แหกเหลวกันไปหมด ผู้ใหญ่เท่าไรยังเป็นยักษ์ใหญ่ กินกลืนไม่หยุดไม่ถอย นี่ละเรื่อง ของกิเลสออกหน้าออกตาทำโลกให้เดือดร้อนอย่างนี้ แล้วโลกไหนเจริญ เอ้าว่ามาซิ ไม่มีคำว่าเจริญ มีตั้งแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย รบราฆ่าฟันกันไม่หยุดไม่ถอย ถ้ามีธรรม เข้าไปตรงไหนพูดกันรู้เรื่อง ยิ่งประเทศใหญ่ก็ยิ่งเป็นพ่อเป็นแม่ของประเทศเล็ก

ประเทศน้อยเขาได้อาศัย ถ้ามีธรรมเป็นอย่างนั้น เหมือนพ่อแม่กับลูกนั้นแหละ พ่อแม่กับลูกก็เป็นธรรม ๆ อยู่ในนั้น รักแบบโลกก็เป็นธรรมอยู่ในนั้น

ลูกมีเท่าไรๆ เลี้ยงโตหมด พ่อแม่จะจนขนาดไหนก็เลี้ยงลูกจนโตๆ ด้วยกันทุกคน เพราะความเมตตา ความรัก ความสงสาร เป็นอย่างนั้นนะ มีมากมีน้อยเฉลี่ยเพื่อแบ่งกันไป ถ้าเป็นธรรมโลกร่วมเย็น ถ้าเป็นโลกแล้วเป็นกิเลสตัณหาไม่มีคำว่าพอ คนนั้นก็เอา คนนี้ก็เอา แย่งกันทุกทิศทุกทาง มาทุกแห่งทุกหน แล้วก็รบกัน พุดเท่านั้นละวันนี้ไม่พุดมาก เพราะเทศน์นี่ก็ออกทางวิทยุแล้ว ไม่ได้เทศน์มากก็ออกวิทยุเหมือนกัน ออกทั่วประเทศ พุดอย่างนี้ทุกวันๆ ก็ได้ฟังวิทยุจากเรานี้แหละ เราพุดให้โลกพากันมีธรรมบ้าง

ถ้าไม่มีธรรมเดือดร้อนมากนะโลก มีอะไรก็ตามถ้าไม่มีธรรมแฝงอยู่แล้วหาความสุขไม่ได้ ขอให้มึธรรมแฝงอยู่เถอะ คนทุกซ์คนจนคนมั่งคนมีมีความสุขตามขั้นตามภูมิของตน ถ้าไม่มีธรรม เป็นเศรษฐกิจก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรนะคนไม่มีธรรม มีแต่จะกินจะกลืนจะเอาจะรีดจะไถทุกทิศทุกทางดิ้นรนกระวนกระวายอยู่ยั้น ดีไม่ดีคนมียังเป็นทุกซ์กว่าคนจน คนที่ไม่มีธรรมนะ คนมีธรรมเสมอเสมอ

(กราบเรียนเกี่ยวกับสถานีวิทยุ และทีวีที่ลูกศิษย์ทั้งหลายรับชมรับฟังอยู่ครับ สื่อที่ให้รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาได้มีดังต่อไปนี้

๑. รับฟังทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน FM ๑๐๓.๒๕ MHz ตลอด ๒๔ ชั่วโมง และทางสถานีในเครือข่ายทั่วประเทศ ๙๘ สถานี

๒. รับชมถ่ายทอดสดในเว็บไซต์ของหลวงตา และสามารถรับฟังรับชมและอ่านพระธรรมเทศนาของหลวงตาได้ย้อนหลัง โดยเลือก วัน เดือน ปี ที่หลวงตาแสดงธรรม สามารถกดรับชมรับฟังได้ และสามารถเก็บบันทึกไว้ได้อีกด้วย

๓. รับชมทางสถานีผ่านทางดาวเทียมไทยคม ๒ อันนี้มึทั้งเสียงทั้งภาพตลอด ๒๔ ชั่วโมงครับ สำหรับรายละเอียดการรับชมรับฟังพระธรรมเทศนาขององค์หลวงตา อ่านรายละเอียดทางเว็บไซต์ของ Luangta.com ครับ)

ธรรมก็ออกกว้างอยู่ธรรมเรา นี่ละที่ว่าเราช่วยชาติคราวนี้เอาเงินช่วยชาติ เราเลี้ยงใส่ธรรมปีละเลย คนทั้งหลายเขาจะเลี้ยงถึงด้านวัตถุ ว่าเราช่วยชาติจะต้องเป็นเงินทองข้างของอะไรๆ เข้าสู่ส่วนรวม แต่เรานี้คราวนี้เป็นคราวที่ธรรมะจะได้เข้าสู่หัวใจคน แน่ๆ ไม่ได้ไปเหมือนโลกนะ ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ เวลาช่วยชาติมาแล้วการเงินการทองอะไรเราก็หยุดไปแล้วเดี๋ยวนี้เราไม่เอา แต่ธรรมะเห็นไหมล่ะกระจายออกไปทั่วประเทศเขตแดน นี่ละธรรมะออก ออกไปที่ไหนคนที่มีจิตใจพอเป็นมนุษย์อยู่บ้างจะรับฟัง รับฟังคราวนี้รับฟังคราวนั้นจิตใจดูดีเต็ม ต่อไปก็ฟังไปได้

เหมือนอย่างนายกาละ ลูกอนาถบิณฑิกเศรษฐีซึ่งเป็นอุปัฏฐากของพระพุทธเจ้า ไม่สนใจในอรรถในธรรม พ่อชวนไปวัดไม่สนใจต้องได้จ้าง พ่อจะจ้างลูก เอ้า ไม่ไปไป นั่งอยู่ในบริเวณวัดก็เอา แล้วมาก็ให้รางวัล ในตำรามิ ใ้ลูกไปก็ไปอยู่นั้นละ อยากอยู่ที่ ไหนก็อยู่ คือเสียงธรรมพระพุทธเจ้าจะกระจายออกไปมันจะได้ยินวันละเล็กละน้อย จ้างมาแล้วก็ไปเอาเงินค่าจ้างจากพ่อแล้วไป ที่นี้เข้าไปอยู่มากหลายวันหลายคืนฟังเทศน์ เข้าไปเรื่อยรู้สึกแปลกๆ ในจิตในใจ ฟังที่นี้ดูดีมีที่นี้ พ่อดูดีมีจิตใจเชื่อธรรมจน เกิดความสลดสังเวชในการไปรับเงินรางวัลจากพ่อ พอลกลับไปบ้านคราวหลัง พ่อฟัง ธรรมอย่างชัดเจนถึงใจแล้วกลับไปบ้านอายุพ่อ เลยหนีไม่ได้รับเงิน พ่อเรียกมาเอา รางวัล โอ๊ย ไม่เอาแล้ว ตั้งแต่เอามานั้นก็อายุพ่อแล้ว อย่าให้เอาอีกเลย เป็นอย่างนั้นนะ

นี่ละพ่อธรรมเข้าสู่ใจแล้ว ความเห็นแก่ได้แก่เอาไปทางโลกทางสงสารนี้ปิดหมด เลย พ่อจะให้รางวัลนี้ไม่เอา ตั้งแต่เอามาแล้วก็อายุจนพอ อย่าให้เอาอีกเลย นี่ละนาย กาละ เขาเป็นลูกอนาถบิณฑิกเศรษฐี เป็นอุปัฏฐากของพระพุทธเจ้าเรา ได้จ้างลูกไปวัด ไปวันไหนมาแล้วก็เอาค่าจ้าง ให้ไปทุกวันๆ ฟังไปฟังมาเสียงธรรมพระพุทธเจ้ากระจาย ทั่ววัดเซตวัน ที่นี้พ่อฟังไปๆ เกิดความเคารพเลื่อมใส จากนั้นกลับไปบ้านไม่ให้พ่อเห็น หน้าเลย พ่อเรียกไปเอารางวัล อู๊ย อย่าให้เอาเลย อายุพ่อแล้ว ตั้งแต่เอามาแล้วก็อายุ ย้อนหลังพ่อแล้ว แต่ต่อไปเอาไม่ได้แล้วที่นี้ นั่นเห็นไหมติดเลยเงินไม่เอา สุธรรม ไม่ได้ นั่น เอาละที่นี้

(ผู้มีจิตศรัทธาร่วมสมทบบริจาคของต่างๆ ไปเวียงจันทน์ ประเทศลาวครับ มี ๑. ขนมตูปต๊ับ ๕๐๐ กล่อง ๒. มั่ง ๒,๐๐๐ หลัง ๓. ข้าวเหนียว ศรีไทยใหม่ ๓,๐๐๐ ถุง ๔. ข้าวเจ้า ศรีไทยใหม่ ๒,๖๐๐ ถุง ๕. ข้าวเหนียว สมหมายร้อยเอ็ด ๓,๐๐๐ ถุง ๖. มาม่า สมหมายร้อยเอ็ด ๖๐๐ กล่อง อันนี้สมทบร่วมกับหลวงตาไปเวียงจันทน์ ประเทศ ลาว) เอ้อ ไปเวียงจันทน์ วันที่ ๒๓ วันนั้นของเอาไปเต็มเหนี่ยวเลยละ ไปทั้งที่ๆ ต้อง ให้เป็นที่ระลึก

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*